

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 195/2017/JAP σχετικά με την άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να χορηγήσει πρόσβαση σε νομικές γνωμοδοτήσεις που αφορούσαν την πρόταση κανονισμού για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

Απόφαση

Υπόθεση 195/2017/JAP - Εκκίνηση έρευνας στις 03/03/2017 - Σύσταση σχετικά με 13/02/2019 - Απόφαση στις 04/09/2019 - Εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Υποθέσεις στις οποίες διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης) |

Η υπόθεση αφορά την άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να επιτρέψει την πρόσβαση του κοινού σε «νομικές γνωμοδοτήσεις» που αφορούσαν τη νομοθετική πρόταση κανονισμού για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Η Διαμεσολαβήτρια διαπίστωσε ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει χορηγήσει πρόσβαση του κοινού σε ορισμένα τμήματα των εγγράφων, τα οποία είχε αποκρύψει. Ως εκ τούτου, συνέστησε να δημοσιευθούν πρόσθετες πληροφορίες. Επιπλέον, η Διαμεσολαβήτρια ενθάρρυνε την Επιτροπή να επανεξετάσει, υπό το πρίσμα των μεταγενέστερων εξελίξεων, την ανάγκη να συνεχίσει να αρνείται την πρόσβαση του κοινού σε άλλα μέρη των εγγράφων τα οποία εξακολουθεί να αποκρύπτει.

Η Επιτροπή απέρριψε τη σύσταση της Διαμεσολαβήτριας, εμμένοντας στην άποψη ότι η αξιολόγησή της, όπως ορίζεται στην επιβεβαιωτική απόφαση, «ήταν νομικά και αντικειμενικά ορθή κατά τη χρονική στιγμή που ελήφθη».

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, η Διαμεσολαβήτρια αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης, επιβεβαιώνοντας τις διαπιστώσεις της για κακοδιοίκηση.



Ιστορικό της καταγγελίας

1. Ο καταγγέλλων, ερευνητής σε φινλανδικό πανεπιστήμιο, ζήτησε από την Επιτροπή να του παράσχει πρόσβαση του κοινού στις γνώμες που εξέδωσε η Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής σχετικά με τον νομοθετικό φάκελο της Επιτροπής σχετικά με τη δημιουργία Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (EPPO). Αρχικά, η Επιτροπή του είπε ότι δεν υπήρχαν έγγραφα σχετικά με το αίτημά του. Μετά την καλύτερη κατανόηση του αιτήματος του καταγγέλλοντος, προσδιόρισε στη συνέχεια δέκα σχετικά έγγραφα.
2. Η Επιτροπή χορήγησε πλήρη πρόσβαση σε ένα από τα έγγραφα, πολύ ευρεία πρόσβαση σε δύο επιπλέον έγγραφα και μερική πρόσβαση σε άλλο έγγραφο. Παραπέμποντας στους εφαρμοστέους κανόνες [1], απέκρυψε τα υπόλοιπα έξι έγγραφα υποστηρίζοντας ότι η κοινοποίησή τους i) θα υπονόμει την προστασία των νομικών συμβουλών και ii) θα υπονόμει σοβαρά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της Επιτροπής. Σημείωσε ότι οι σχετικές διαπραγματεύσεις συνεχίζονται.
3. Ο καταγγέλλων αμφισβήτησε την αρχική απόφαση, υποστηρίζοντας ιδίως ότι υπήρχε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη δημοσιοποίηση, διότι το ζήτημα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ήταν τόσο σημαντικό για το κοινό.
4. Απαντώντας, μολονότι η Επιτροπή χορήγησε περαιτέρω μερική πρόσβαση σε τέσσερα από τα έγγραφα και σε ένα πρόσθετο έγγραφο, το οποίο δημιουργήθηκε μετά την αρχική απάντηση, εξακολούθησε να αρνείται να παράσχει πρόσβαση στα υπόλοιπα έγγραφα. Δυσανεστημένος από αυτή την εξέλιξη των γεγονότων, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Αμφισβήτησε την απόφαση της Επιτροπής να παρακρατήσει τα έγγραφα και έκρινε ότι το σύστημά της διαχείρισης εγγράφων δεν ήταν κατάλληλο για την εξέταση των αιτήσεων προσβάσεως στα έγγραφα.
5. Η Διαμεσολαβητρια κίνησε έρευνα σχετικά με την καταγγελία και η ομάδα έρευνας της διενήργησε έλεγχο του φακέλου της Επιτροπής.

Επί του ζητήματος της αρνήσεως προσβάσεως στα έγγραφα

Η σύσταση της Διαμεσολαβητριας

6. Αφού αξιολόγησε τα έγγραφα που ελέγχθηκαν και τους λόγους της απόκρυψής τους, ο Διαμεσολαβητής ακολούθησε αυστηρό έλεγχο για τη δημοσιοποίηση των νομοθετικών εγγράφων, με βάση την αρχή ότι η νομοθετική διαδικασία θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη στους πολίτες, απαιτώντας υψηλό βαθμό διαφάνειας.
7. Μολονότι η Διαμεσολαβητρια έκρινε δικαιολογημένη την άρνηση της Επιτροπής να χορηγήσει περαιτέρω μερική πρόσβαση σε ορισμένα από τα έγγραφα και δεν υπήρχε υπέρτερο δημόσιο



συμφέρον κατά τον χρόνο έκδοσης της επιβεβαιωτικής απόφασης που θα δικαιολογούσε την κοινοποίησή τους, διαφώνησε με τα επιχειρήματα της Επιτροπής για την απόκρυψη του συνόλου ή μέρους των πέντε εγγράφων.

8. Ως εκ τούτου, συνέστησε [2] στην Επιτροπή να χορηγήσει περαιτέρω μερική πρόσβαση σε τρία έγγραφα και πλήρη πρόσβαση σε δύο άλλα έγγραφα. Παρότρυνε επίσης την Επιτροπή να λάβει υπόψη τις σχετικές εξελίξεις [3] μετά την επιβεβαιωτική απόφασή της.

9. Η Επιτροπή απέρριψε τη σύσταση του Διαμεσολαβητή, υποστηρίζοντας ότι η εκτίμησή της, όπως εκτίθεται στην επιβεβαιωτική απόφαση, *«ήταν νομικώς και πραγματικώς ορθή κατά τη χρονική στιγμή που ελήφθη»*. Σημείωσε επίσης ότι ο καταγγέλλων έχει τη δυνατότητα να υποβάλει νέα αίτηση πρόσβασης σε έγγραφα.

10. Ο καταγγέλλων, στις παρατηρήσεις του προς τον Διαμεσολαβητή, εξέφρασε την απογοήτευσή του για την απάντηση της Επιτροπής. Θεωρεί ότι η Επιτροπή *« παραμένει σταθερά ακλόνητη στην αντίθεσή της στην ορθή εφαρμογή του νόμου και στην προώθηση της διαφάνειας στην ΕΕ »*.

Η αξιολόγηση του Διαμεσολαβητή μετά τη σύσταση

11. Η Διαμεσολαβήτρια εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ακολούθησε τη σύστασή της να χορηγήσει περαιτέρω δημόσια πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.

12. Η Διαμεσολαβήτρια εμμένει στην άποψή της ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε χορηγήσει πρόσβαση στα έγγραφα όπως συνέστησε. Εκφράζει την απογοήτευσή της για την απλοϊκή δήλωση της Επιτροπής ότι η επιβεβαιωτική απόφασή της ήταν πραγματική και νομικά ορθή κατά τον χρόνο λήψης της. Ακόμη και αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, η Επιτροπή θα μπορούσε ακόμη να χορηγήσει περαιτέρω πρόσβαση, αν η πρόσβαση γινόταν κατάλληλη σε μεταγενέστερο στάδιο.

13. Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει με ανησυχία ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε το κατάλληλο υψηλότερο επίπεδο διαφάνειας που απαιτείται για τον νομοθετικό φάκελο σχετικά με τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Εκφράζει την απογοήτευσή της για το γεγονός ότι η Επιτροπή απέτυχε να είναι πιο διαφανής και ανοικτή, ιδίως σε μια περίπτωση όπως η παρούσα, η οποία θίγει νέα και περίπλοκα νομικά ζητήματα. Εκφράζει επίσης την απογοήτευσή της για το γεγονός ότι η Επιτροπή εξακολουθεί να βασίζεται στη νομική ορθότητα κατά τον χρόνο λήψης απόφασης, η οποία ελήφθη σχεδόν πριν από τρία χρόνια, παρά το γεγονός ότι η διαδικασία διαπραγμάτευσης που αναφέρεται στα έγγραφα έχει ολοκληρωθεί. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έχει πλέον συσταθεί μέσω ενισχυμένης συνεργασίας [4], μολονότι δεν είναι ακόμη πλήρως λειτουργική.

14. Η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί ότι το δημόσιο συμφέρον για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών νομικών και πραγματικών εξελίξεων, θα εξυπηρετηθεί δεόντως από μεγαλύτερη διαφάνεια και τις περαιτέρω γνωστοποιήσεις που έχει



συστήσε. Δυστυχώς, η Επιτροπή εξακολουθεί να αρνείται τα σχετικά έγγραφα. Ως εκ τούτου, η Διαμεσολαβήτρια επιβεβαιώνει τη διαπίστωση κακοδιοίκησης.

Το ζήτημα της ταυτοποίησης των σχετικών εγγράφων

15. Στη σύστασή της, η Διαμεσολαβήτρια διαπίστωσε ότι το προσωπικό της Επιτροπής κατέβαλε αξιέπαινες προσπάθειες για να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα να εντοπίσει τα έγγραφα στα οποία ζητούσε πρόσβαση στο κοινό. Του παρέιχαν ένα συμπληρωματικό έγγραφο μετά την αρχική απάντηση, ανταποκρινόμενο στα συμφέροντά του, καθώς και στα συμφέροντα της διαφάνειας και της χρηστής διοίκησης εν γένει. Η Διαμεσολαβήτρια κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι ο χρόνος που απαιτείται για την εκπλήρωση αυτού του καθήκοντος, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, ήταν δικαιολογημένος στην προκειμένη περίπτωση.

16. Ο καταγγέλλων εξέφρασε την απογοήτευσή του για το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής δεν είχε διερευνήσει περαιτέρω το σύστημα διαχείρισης εγγράφων της Επιτροπής, το οποίο, σύμφωνα με τον ίδιο, είναι ανεπαρκές για τη διευκόλυνση της ταχείας διεκπεραίωσης των αιτήσεων πρόσβασης του κοινού. Ως εκ τούτου, καλεί τη Διαμεσολαβήτρια να κινήσει έρευνα με δική της πρωτοβουλία σχετικά με το ευρύτερο ζήτημα της διαχείρισης των εγγράφων. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει τις ανησυχίες του καταγγέλλοντος και ενδέχεται να επανέλθει στο γενικό αυτό ζήτημα στο μέλλον.

Συμπέρασμα

Με βάση την έρευνα, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την υπόθεση με τα ακόλουθα πορίσματα:

Η Διαμεσολαβήτρια δεν είναι ικανοποιημένη με την απάντηση της Επιτροπής στη σύστασή της. Λαμβανομένης υπόψη της συνεχιζόμενης άρνησης της Επιτροπής να χορηγήσει περαιτέρω πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα, η Διαμεσολαβήτρια εμμένει στη διαπίστωση κακοδιοίκησης.

Ο καταγγέλλων και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα ενημερωθούν για την παρούσα απόφαση .

Έμιλυ Ο' Ράιλι

Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής

Στρασβούργο, 04/09/2019

[1] Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του



Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), διατίθεται στη διεύθυνση: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049> [Σύνδεσμος].

[2] Σύσταση του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή στην υπόθεση 195/2017/JAP σχετικά με την άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να χορηγήσει πρόσβαση σε νομικές γνωμοδοτήσεις σχετικά με την πρόταση κανονισμού για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, διατίθεται στη διεύθυνση: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/109961> [Σύνδεσμος]

[3] Την πάροδο του χρόνου και τις νομοθετικές εξελίξεις όσον αφορά τους νέους κανόνες της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων και την επιλογή ενισχυμένης συνεργασίας για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

[4] Κανονισμός 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, ΕΕ L 283 της 31.10.2017, σ. 1, διατίθεται στη διεύθυνση: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj> [Σύνδεσμος]